

N:o 18.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 Mars 1885.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående åtgärders vidtagande för anteckning i födelse- och husförhörböcker af ej döpta barn af föräldrar, tillhörande svenska kyrkan.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 28.)

Till Konungen.

I 3 kap. 12 § Kyrkolagen stadgas: »Presten skall uti kyrkoboken anteckna orten och dagen, hvar och när ett barn födt är, såsom ock när det döpt varder, jemväl barnets, dess föräldrars och deras namn, som vittnen till dess döpelse varit hafva.»

Af ordalydelsen i detta lagrum lärer, enligt hvad för Riksdagen uppgifvits, presterskapet i åtskilliga församlingar inom riket funnit sig föranlåtet att rörande barn, hvilka, ehuru deras föräldrar tillhöra svenska kyrkan, icke undfått kyrkligt dop, i den gemensamma födelse- och dopboken endast anteckna »orten och dagen, hvar och när ett barn födt är», men undandraga sig att anmärka barnets och dess föräldrars namn.

Det torde visserligen icke kunna förnekas, att medlemmar af svenska kyrkan genom uppsätlig underlåtenhet att inom föreskrifven tid låta befordra sina barn till sådant dop, som af kyrkan erkännes såsom giltigt, göra sig skyldige till en kränkning af kyrkans lag och ordning, som kyrkan kan och bör med de medel, som stå henne till

buds, beifra; hvarför det ock ur rent kyrklig synpunkt må anses berättigadt, att kyrkans tjenare undandraga sig att om ett barn, hvilket icke undfått kyrkligt dop, göra annan anteckning i födelse- och dopboken, än i ofvan anförda lagrum uttryckligen föreskrifves.

Men svenska kyrkans prestes äro icke blott hennes utan äfven statens tjenare och hafva i sistnämnda egenskap flere för statens ändamål synnerligen viktiga uppgifter sig ålagda. Sålunda är, med få och obetydliga undantag, hela den s. k. civilståndsregistreringen, som i de flesta främmande land åligger rent borgerliga tjenstemän, hos oss anförtrödd åt presterskapet. Ur den borgerliga ordningens synpunkt lär det också vara nödigt, att äfven rörande barn, hvilka icke erhållit kyrkligt dop, göras lika fullständiga anteckningar, som om dem, hvilka undfått sådant dop. Att lagstiftaren icke heller tvekat, att, då sådant ansetts för den borgerliga ordningens upprätthållande erforderligt, ålägga presterskapet att verkställa anteckningar om personer, hvilka icke tillhöra svenska kyrkan, framgår af 8 § i förordningen angående främmande trosbekännare och deras religionsöfning den 31 Oktober 1873, der det stadgas, att »främmande trosbekännare skola, der Konungen för viss församling ej annorlunda förordnar, för anteckning öfver deras borgerliga förhållanden, särskildt upptagas i kyrkoboken för den till svenska kyrkan hörande församling, inom hvars område de äro boende; och gälle i afseende å derför erforderlig anmälan hvad af Konungen särskildt föreskrifves.»

De fall, der presterskapet undandragit sig att om sådana barn, hvilka nu äro i fråga, verkställa fullständig anteckning i födelse- och dopboken, då härför nödiga uppgifter blifvit meddelade, lära ock höra till undantagen; men då ordalydelsen af 12 § i 3 kap. Kyrkolagen kan synas gifva stöd för ett sådant förfarande, torde det vara lämpligt, att till förebyggande deraf uttrycklig föreskrift i ämnet gifves. Så vida denna föreskrift skall leda till det afsedda ändamålet: civilståndsregistreringens fullständighet och pålitlighet, erfordras ock en motsvarande förpligtelse för föräldrarne till ifrågavarande barn att inom viss tid till vederbörande presterskap meddela de för anteckningarnas verkställande nödiga uppgifter.

Dels af hvad nu blifvit sagdt om nödvändigheten deraf att anteckning af barn, hvilka icke undfått kyrkligt dop, i födelseboken verkställas med samma fullständighet som för anteckning i födelse- och dopbok af andra barn af föräldrar, hvilka tillhöra svenska kyrkan, är föreskrifven, dels ock af det förhållande att dessa senare barn upptagas äfven i husförhørsboken, följer att anteckning om ifrågavarande, till dopet ej befordrade barn jemväl bör ske i husförhørsboken, som är den

egentliga hufvudboken bland ministerialböckerna, i hvilken skall upptagas allt, som rör en persons civilstånd.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får Riksdagen, hos hvilken framställning i ämnet skett, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes vidtaga de åtgärder, som erfordras, på det att *dels* svenska kyrkans presterskap må blifva pligtigt att ej mindre i födelsebok än äfven i husförhörbok rörande sådana barn, hvilkas föräldrar äro medlemmar af svenska kyrkan, men underlåta att befordra dem till kyrkligt dop, verkställa samtliga de anteckningar, som enligt de för födelse- och dop- samt husförhörböckers förande meddelade föreskrifter skola i allmänhet ske, således jemväl anteckning af barnens förnamn, *dels ock* föräldrar till sådana barn få sig ålagd laglig skyldighet att inom sex veckor efter barns födelse lemna de härför erforderliga uppgifter till vederbörande presterskap.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 16 Mars 1886.
